

3 Helsingforskonventionen

Helsingfors-
konventionen
[7881]

Konvention (SÖ 1925:36) ang. motarbetande av smuggling av alkoholvaror

Tyska riket, Danmark, Estland, Finland, Lettland, Lithauen, Norge, Polen och den fria staden Danzig, Sverige och de Socialistiska rådsrepublikernas Union, vilka önska motarbeta smuglingen av alkoholvaror,

vilka anse att denna smuggling utgör en fara för den allmänna moralen och bör bekämpas med alla till buds stående medel,

och vilka äro av den uppfattning, att detta mål skall kunna uppnås på det mest tillfyllestgörande sätt genom internationella överenskommelser,

hava beslutat att för detta ändamål avsluta en konvention och hava till sina fullmäktige utsett:

— — — — —
vilka, efter att hava delgivit varandra sina i god och behörig form funna fullmakter, hava överenskommit om följande bestämmelser:

Artikel 1

[7881] I denna konvention förstås med alkoholvaror alkohol samt sprithaltiga vätskor, tjänliga till förtäring eller till framställning av drycker, ävensom viner, jämväl mousserande, som hålla mer än 18 volymprocent alkohol. Öl och liknande drycker, som hålla mindre än 12 volymprocent alkohol, anses icke såsom alkoholvaror.

Bestämmelserna i denna konvention äga icke tillämpning på alkoholvaror, som utgöra skeppsproviant för det fartyg, med vilket det forslas, eller som tillhöra resande eller å fartyget anställda personer, förutsatt att dryckerna icke överstiga behovet under resan och att de angivas enligt vederbörande stats tullförfattningar.

Artikel 2

[7882] Envar av de fördragsslutande staterna förpliktar sig att stadga förbud mot utförsel av alkoholvaror från dess territorium — däri inbegripet tullager och frihamnar — med fartyg av mindre nettodräktighet än 100 registerton.

Vad nu sagts äger icke tillämpning å maskindrivna fartyg, som göra regelbundna turer.

Artikel 3

[7883] Envar av de fördragsslutande staterna förpliktar sig att icke tillåta utförsel av alkoholvaror från dess territorium — däri inbegripet tullager och frihamnar — med fartyg av fördragsslutande stats nationalitet och av mindre nettodräktighet än 500 registerton, med mindre vederbörande myndighet i fartygets hemland beviljat fartyget behörigt tillstånd.

Tillstånd må icke meddelas, med mindre fartygets redare styrker sin trovärdighet och redbarhet medelst intyg av offentlig eller enskild sammanslutning för handels- och sjöfartsfrågor.

Tillstånd meddelas för en tid av tre år. Det upphör att gälla, då fartyget övergår till ny redare.

I händelse av missbruk skall tillståndet efter vederbörande myndighets prövning återkallas.

Artikel 4

[7884] Fartyg, som avses i art. 3, må icke avgå till utlandet med mindre

a) att det är uppenbart, att avsikt att syssla med smuggling icke föreligger;

b) att fartygets befälhavare eller avsändaren av de i fartyget inlastade alkoholvarorna avgivit skriftlig förklaring, att varorna utföras i lovligt syfte och att de skola införas till bestämmelseorten enligt där gällande bestämmelser; samt

c) att fartygets befälhavare, på sätt i art. 5 stadgas, styrker, att alkoholvaror, som tidigare utförts med fartyget, avlämnats på bestämmelseorten, för så vitt befälhavaren ej visar, att han på grund av haveri eller annat laga skäl icke kan förebringa sådant bevis.

Artikel 5

[7885] Alkoholvaror, som utföras till utlandet med fartyg, varom i art. 3 sägs, skola till mängd, art och bestämmelseort upptagas å en av befälhavaren underskriven förteckning, som fogas vid det i art. 3 omnämnda tillståndsbeviset. I förteckningen lämnade uppgifter skola av vederbörande myndighet i avgångshamnen bestyrkas med dess stämpel.

Vederbörande myndigheter i ankomsthavnen skola på enahanda sätt å nämnda förteckning intyga, att varorna behörigen lossats. Kan i icke-fördragsslutande stat intyg av myndighet ej erhållas, må annan tillfredsställande bevisning godtagas.

Artikel 6

[7886] De fördragsslutande staterna förplikta sig att utfärda de straffbestämmelser, som erfordras för genomförandet av bestämmelserna i art. 2—4.

Artikel 7

[7887] De fördragsslutande staterna skola så långt möjligt övervaka, att alkoholvaror, destinerade till inhemsk hamn, icke försändas till utlandet.

Artikel 8

[7888] Envar av de fördragsslutande staterna förbinder sig att — utan avseende å härför använda fartygs storlek och beskaffenhet — i möjligaste mån vidtaga åtgärder för att bekämpa spritsmugglingen till annan fördragsslutande stat.

Artikel 9

[7889] Envar av de fördragsslutande staterna förpliktar sig att icke göra någon invändning mot att annan fördragsslutande stat tillämpar sina egna nationella lagar i fråga om fartyg, som uppenbarligen syssla med smuggling och anträffas inom en zon, sträckande sig tolv sjömil från kusten eller därutanför belägna yttersta skär.

Söker för smuggling misstänkt fartyg, som anträffas inom ovan omförmälda zon, att undkomma utanför densamma, må vederbörande myndigheter i den stat, vartill zonen hör, även utanför zonen på öppna havet förfölja fartyget och mot detsamma utöva enahanda befogenheter, som om det fasttagits inom zonen.

Dessa bestämmelser äga icke prejudicerande verkan i fråga om den ståndpunkt, envar fördragsslutande stat omfattar rörande principerna för beräkning av territorialvattens och tullgränsens sträckning.

Artikel 10

[7890] De fördragsslutande staterna skola upprätthålla principen, att straff för smuggling av alkoholvaror bör drabba endast den brottslige. I allt fall må fartyg icke — direkt eller indirekt — förklaras häfta för böter eller andra sådana avgifter för det fall, att någon ombord anställd person olovligen infört allenast en efter omständigheterna mindre kvantitet samt vad av flera sådana personer sålunda olovligen införts icke kan anses utgöra en efter omständigheterna väsentlig kvantitet, allt under förutsättning dock, att olovlig införsel icke kan läggas fartygets redare eller befälhavare till last samt att dessa med hänsyn till de insmugglade alkoholvarornas kvantitet eller eljest icke kunna anses i detta avseende hava brustit i nödig tillsyn.

Visas, att ett fartyg, av vad storlek det vara må, med last av alkoholvaror på grund av verklig sjönöd tvingas att söka nödhamn för räddande av fartyg, last och människoliv, må fartyget på grund av sin last icke drabbas av särskilda kostnader eller påföljder, med undantag i förekommande fall av nödiga bevakningskostnader.

Artikel 11

[7891] Tullmyndigheterna i de fördragsslutande staterna böra, så långt möjligt, ömsesidigt lämna varandra erforderliga uppgifter i fråga om förekomsten av smuggling och angående personer, som sysselsätta sig härmed, ävensom i övrigt meddela varandra

upplysningar angående särskilda förhållanden, som kunna underlätta bekämpandet av smuggling.

Artikel 12

[7892] Envar av de fördragsslutande staterna förklarar sig beredd att välvilligt pröva de förslag, som annan fördragsslutande stat kan komma att framlägga i syfte att fullständiga denna konvention.

Artikel 13

[7893] Denna konvention skall ratificeras och ratifikationsinstrumenten skola deponeras i Finlands utrikesministerium. Den skall träda i kraft å trettionde dagen, räknat från den dag, då tre av de fördragsslutande staterna deponerat sina ratifikationsinstrument; gentemot envar av de övriga staterna skall den träda i kraft trettio dagar efter deponering av dess ratifikationsinstrument.

Finlands regering skall omedelbart underrätta övriga fördragsslutande stater om skedd deponering och om dagen därför.

Artikel 14

[7894] Därest någon av de fördragsslutande staterna skulle önska uppsäga denna konvention, bör skriftligt meddelande härom tillställas Finlands regering, vilken omedelbart skall härom underrätta övriga fördragsslutande stater med uppgift om dagen för meddelandets mottagande.

Uppsägningen gäller endast den stat, som företagit densamma, och äger verkan ett år efter den dag Finlands regering mottagit meddelande om densamma.

Artikel 15

[7895] Icke signatärmakter äga rätt att ansluta sig till denna konvention. Anslutningen skall notifieras Finlands regering, som därom skall underrätta de fördragsslutande staterna.

För sålunda tillträdande stater skall konventionen träda i kraft trettio dagar efter det Finlands regering mottagit notifikation om anslutning.

[7896] Slutprotokoll

Vid undertecknandet denna dag av konventionen angående motarbetandet av smuggling av alkoholvaror hava de fördragsslutande parternas fullmäktige överenskommit om följande samt gjort följande förklaringar beträffande konventionen.

Ad Artikel 1

Det är överenskommet, att uttrycket "alkoholvaror" i denna artikel icke avser effektivt denaturerad sprit, ej heller fernissor, och att med orden "viner och mousserande viner" avses: vin, därmed jämförliga drycker och drycker, tillredda av vin, ävensom medicinska viner, mousserande viner och därmed jämförliga drycker.

Det är överenskommet, att i andra stycket "vederbörande stat" betyder den av de fördragsslutande staterna, till vilken alkoholvarorna införas.

Ad Artikel 7

Denna artikel avser det fall, då alkoholvaror sändas från en inhemsk hamn till annan.

Det är överenskommet, att denna artikel jämväl avser sjöfart mellan två inhemska hamnar, belägna vid olika hav.

Ad Artikel 9

Det är överenskommet, att gränsen för den i denna artikel avsedda zonen skall anses sammanfalla med mittelinjen i de vatten, som skilja tvenne fördragsslutande stater, då deras bredd är mindre än 24 sjömil, där ej annan gränslinje är fastslagen genom överenskomelse, hävd eller annorledes.

Det är dessutom överenskommet, att orden "öppna havet" skall utan prejudicerande verkan avse det territorium, som icke beröres av bestämmelserna i denna artikels första stycke.

De tyska ombuden förklara, att den tyska vinproduktionen och -handeln icke på något sätt får skadas genom denna konvention. De godkänna därför konventionen med det förbehåll likväl, att, åtminstone vad Tyskland beträffar, med alkoholvaror (art. 1) skola förstås alkohol och egentliga sprithaltiga vätskor, avsedda till förbrukning eller tillverkning av drycker samt viner eller mousserande viner, vilkas alkoholhalt överstiger 180 gr. per liter eller 22 procent volym.

Ombudet för de Socialistiska rådsrepublikernas Union förklarar sig på grundvalen av den tyska förklaringen göra samma förbehåll för sitt land. De övriga fördragsslutande staterna förklara sig erkänna ovannämnda förbehåll och förbinda sig att taga dem i betraktande vid sin lagstiftning och administration.

**Internationellt
tullssamarbete
[7896]**

De tyska, estländska och polska ombuden förklara, att deras regeringar godkänna bestämmelserna i artikel 9 under antagande att den legala sjöfarten icke därigenom besväras och att bestämmelserna i andra stycket av denna artikel icke innefatta erkännande ipso facto av den däri omförmälda rätten till förföljande — vare sig utöver gränsen för territorialvattnet eller gränsen för den i första stycket av nämnda artikel omförmälda zon.

— — — — —